

“Fira, un projecte de país”

Josep Lluís Bonet, President del Consell d'Administració de Fira de Barcelona

Discurs inaugural del curs acadèmic 2011-2012/ Universitat Politècnica de Catalunya

7 d'octubre de 2011, 10.30 h.

Molt Honorable President de la Generalitat; Excel·lentíssim Rector de la Universitat Politècnica de Catalunya; Honorables Consellers; autoritats; senyores, senyors

És un gran honor que la Universitat Politècnica de Catalunya hagi volgut convidar-me a pronunciar el discurs inaugural del curs 2011 – 2012. Enguany aquesta cerimònia adquireix també el simbolisme d'assenyalar el començament oficial de l'activitat acadèmica a totes les universitats catalanes.

De manera molt especial en dono les gràcies al rector de la Universitat, Doctor Antoni Giró i a la Junta de Govern.

També vull agrair la presència en aquest acte del Molt Honorable President de la Generalitat de Catalunya Sr. Artur Mas, de l'Honorable Conseller d'Economia i Coneixement Sr. Andreu Mas Collell i de tantes personalitats i amics que ens acompanyen.

* * * * *

Em produeix un goig especial trobar-me en aquesta casa de la Universitat Politècnica de Catalunya que encarna simbòlicament dues ànimes sempre ben presents en el tarannà del nostre país: tradició i modernitat. Voluntat d'anar endavant, sí, però tenint ben clares, les nostres arrels, valorant l'experiència, el saber d'on venim.

Em plau poder parlar avui de la tasca apassionant de la Fira de Barcelona, el consell d'administració de la qual tinc l'honor i el privilegi de presidir. He volgut batejar la meua intervenció així: “Fira de Barcelona, un projecte de país”. Ho és, en efecte, com ho és també la Universitat Politècnica de Catalunya. Totes dues institucions comparteixen

arrels en el passat de la Catalunya emprenedora i s'han proposat arribar tant lluny com calgui.

La Politècnica té els seus precedents més immediats en l'Institut Politècnic de 1968, tres anys abans que la Universitat fos creada formalment. L'escola d'Enginyers Industrials de Barcelona i de Terrassa i l'Escola d'Arquitectura de Barcelona en van ser els nuclis originals i amb el temps se'n van afegir més

La universitat entroncava clarament amb la tradició de les grans escoles tècniques i industrials de Catalunya que van ajudar a bastir el teixit industrial del país. Penso en les escoles de Terrassa, Sabadell, Manresa, Vilanova, en l'escola industrial de Barcelona...

“Catalunya com a fàbrica d'Espanya”, segons una feliç definició, va rebre també la força i empenta d'escoles que formaven enginyers, tècnics, treballadors qualificats i promovien així mateix el que avui en diríem l'emprenedoria. Gent de ciència, tècnica i empresa en temps heroics. Pensem que l'escola d'enginyers industrials de Barcelona es va fundar el 1851, quan Barcelona encara no havia pogut alliberar-se de la servitud de les muralles que impediien el seu creixement.

La Universitat Politècnica ens connecta amb la història econòmica i tecnològica del país, com ho fa la nostra Fira de Barcelona, nascuda, de fet, a l'escalf de les grans manifestacions firals del segle XIX i XX i a les quals més endavant em referiré.

Avui la nostra economia s'ha tornat global, complexa i especialment convulsa en els darrers temps. La ciència i la tècnica viuen un desenvolupament com mai i la Politècnica ha fet un llarg recorregut de qualitat i d'oferta fins a situar-se entre les nostres universitats més prestigioses i tenir prop de 40.000 alumnes, 11 campus i centres territorials, 23 escoles i facultats i una destacada presència internacional.

Subratllo que l'any 2010 va ser considerada la millor universitat politècnica d'Espanya i la primera universitat europea en masters Erasmus Mundus. Ocupa un lloc molt destacat en el ranking mundial d'universitats d'enginyeria i tecnologia.

És el futur. Tradició i modernitat.

* * * * *

Hi ha un aspecte concret de la Universitat Politècnica de Catalunya que m'agrada destacar: la seva vinculació amb l'empresa.

Fa molts anys que soc professor d'Economia Política i Hisenda Pública a la Facultat de Dret de la Universitat de Barcelona i fa molts anys també que soc empresari del sector agroalimentari –un dels grans actius de Catalunya, per cert- i no m'he cansat d'insistir en la necessitat de reforçar els lligams entre l'empresa i la universitat.

L'entesa, l'osmosi, entre empresa i universitat és imprescindible per al progrés social.

Em sembla just subratllar, doncs, avui i aquí, el paper d'avançada que la Universitat Politècnica ha jugat a través d'una encertada política de “càtedres d'empresa” i de diverses formules. El cert es que són prop de 3.000 les empreses i entitats amb conveni de col·laboració amb la Politècnica i 14 les empreses creades i participades; *spin off* sorgides de l'empenta de la Universitat

D'aquesta força creativa en tenim constància a Fira de Barcelona on es celebra el saló Emprenedor, centrat en el talent, el coneixement i l'emprenedoria i que ens acostava a les oportunitats que ofereix la Universitat i la innovació, com ho fa també el Saló de l'Ensenyament.

Si ara podéssim fer el repàs detallat de cada un dels salons i esdeveniments que se celebren a la nostra Fira de Barcelona hi trobaríem, sens dubte, el segell de creativitat, d'innovació i de treball ben fet de la UPC i del conjunt de les nostres universitats.

Avui ja no tenen sentit les activitats universitàries tancades entre quatre parets i per això adquireixen importància rellevant els parcs tecnològics vinculats als campus, les fundacions, els Centres d'Innovació Tecnològica.

La societat canvia, les empreses canvien i es transformen les necessitats de les persones, i del teixit productiu.

Les nostres universitats, a l'igual que la Fira de Barcelona, han de donar resposta a nous requeriments –basats sobre tot en la tecnologia i el coneixement- i a la vegada han de continuar prestant un renovat servei a aquelles activitats que podem considerar “tradicionals” i que són a la base de la indústria o l'activitat econòmica del país.

Fixin-se: al Parc Mediterrani de la Tecnologia de la Universitat Politècnica de Catalunya, a Castelldefels, s'hi cursen carreres que il·lustren molt bé sobre aquesta doble necessitat del país: aeronàutica i navegació aèria però també enginyeria agrícola i alimentària.

També a les fires se'ns demana, lògicament, que servim a la realitat, a les necessitats de la societat i de les empreses. És la nostra obligació avançar-nos als seus requeriments i per això Fira de Barcelona acull des de les "fires tradicionals", de sempre, fins a les més recents expressions de les demandes del mercat. Però sempre hem d'innovar.

* * * * *

Iniciem el curs acadèmic en el marc d'una crisi de gran abast i profunditat sense precedents.

Evidentment no pretenc abordar un tema que és d'una gran complexitat, però està clar que els seus efectes es fan sentir i afecten pràcticament tots els sectors socials, econòmics i institucionals.

Si alguna cosa sabem es que aquesta crisi no es un accident més i que se'ns demana –a les empreses, als poders públics, a les universitats, a les institucions, a les famílies i les persones- la nostra quota de sacrifici i de responsabilitat.

Fira de Barcelona s'ha vist afectada també per la dimensió i abast de la crisi. Amb esforç i fórmules imaginatives afronta amb solidesa els seus efectes i ha convertit – com no podia ser d'una altra manera- el suport a les empreses i als sectors productius en un objectiu clar i precís.

Indubtablement no hi ha fórmules màgiques per sortir d'una crisi tan greu, persistent i d'àmbit mundial com aquesta, però és ben segur que el talent, l'aposta pel coneixement, la innovació, la recerca, l'emprenedoria, la cultura de l'esforç, ens ajudaran a créixer com a país i a superar millor les dificultats. De la nostra universitat, n'han de sortir persones formades amb capacitat per crear, per innovar, per treballar en equip, per contribuir decisivament a un futur que reclamem millor i que necessita de tothom.

Crec en el paper de l'empresa i de la universitat i crec en la necessitat de que col·lectivament apostem de manera decidida per l'ensenyament, a tots els seus nivells, per posar-nos a l'alçada dels països europeus.

Ahir el país es va mesurar en termes de grans factories tèxtils, químiques, metal·lúrgiques. Avui, sense renunciar a una base industrial prou diversificada, hem de mesurar també les nostres capacitats en el nou coneixement, els serveis, les oportunitats, el posicionament en un mon global.

* * * * *

Reprenç el fil argumental de la meua intervenció d'avui: "Fira de Barcelona, un projecte de país. Fa anys que faig servir aquesta afirmació i els puc assegurar que no és una frase més.

Fira de Barcelona forma part d'aquelles grans il·lusions col·lectives que ajuden a tirar endavant un país, una societat, que tenen solidesa. El seu caràcter de motor al servei de l'economia productiva, amb ple suport a les empreses i als sectors i la generació de riquesa i feina en el territori li ha atorgat consens i estima al llarg dels anys.

Vostès saben que la Fira en un sentit precís va començar la seva activitat el 1920 amb la celebració de la primera Fira de Mostres, tot i que la seva constitució oficial no es va produir fins el 1932, un cop establerta la Generalitat republicana.

Però no s'entendria la dimensió històrica de Fira ni la seva mateixa realitat actual, sense tenir en compte l'impacte de les exposicions de 1888 i 1929 que van marcar la vocació i el temperament de Barcelona. Com a gran ciutat i com a ciutat de fires.

Les dues grans exposicions internacionals van ser plataformes de promoció de nous productes, però també d'idees innovadores, porta d'entrada de novetats industrials i comercials i aparador de modes i tendències.

Ha estat el paper històric de Fira, que avui, salvant totes les distàncies en el temps, segueix fidel a aquest principi: una fira no es solament un lloc per comprar i vendre. Es també àmbit de coneixement i espai d'oportunitats i, evidentment, motor econòmic i

ciudadà. Els diré que cada any al voltant dels salons de Fira de Barcelona s'organitzen més de 750 activitats que posen de manifest la complexitat i la riquesa del món firal.

Les grans exposicions universals, iniciades el 1851 a Londres, van tenir durant el segle XIX i part del segle XX un gran significat perquè donaven impuls i projecció a les ciutats i als països i el seu teixit industrial i comercial. I mostraven la seva capacitat de lideratge.

Era lògic que Barcelona aprofités l'exposició universal de 1888 per convertir-se en una metròpolis moderna i per expressar la potencialitat industrial catalana. I que la de 1929 busqués recuperar el temps perdut en molts camps de l'activitat industrial.

Des d'una perspectiva històrica, podem afirmar que l'aposta per Fira de Barcelona ha estat assumida no solament pels empresaris i les institucions, sinó també pel conjunt de la societat barcelonina i catalana. El consens social i sentimental al voltant de Fira de Barcelona ve de lluny.

Per això parlo de projecte de país. Un projecte de país que s'ha renovat, posat al dia i s'ha dotat de contingut i de perspectiva.

Gràcies al consens entre les institucions –l'Ajuntament de Barcelona, la Generalitat de Catalunya i la Cambra de Comerç- l'any 2000 vàrem iniciar una gran reforma estructural, estratègica per tal d'assolir una fira moderna, àgil i competitiva, i vàrem posar en marxa un ambiciós pla que ens permet també disposar avui de la superfície firal més gran d'Espanya i una de les més importants d'Europa.

Entre els canvis que es van introduir destacar la creació d'un consell d'administració format per empresaris de diferents sectors i l'alta professionalització de la gestió, sense la intervenció directa de l'administració.

És un model, en definitiva, que busca l'equilibri entre la titularitat i la inversió pública i la gestió empresarial i autònoma del dia a dia. Es un model que s'ha demostrat plenament eficaç, del qual ens sentim plenament satisfets, i que ens ha permès molt bons resultats.

* * * * *

Potser a l'era d'Internet, de les xarxes socials, de la cultura digital, de la immediatesa, es pertinent plantejar una pregunta: serveixen les fires actualment tal i com estan concebudes?

Les fires, modernes, posades al dia, tenen ple sentit. Són bàsiques per dinamitzar la vida econòmica i social i totes elles al seu respectiu nivell –local, comarcal, nacional i internacional-, juguen un important paper.

Les fires permeten l'afirmació dels sectors econòmics productius, contribueixen al debat, el diàleg, donen dimensió internacional a les empreses, potenciant la presència d'expositors i visitants internacionals.

En el cas concret de Fira de Barcelona són indubtables les sinèrgies que s'estableixen entre les empreses expositores internacionals i moltes de les empreses que exposen a Fira de Barcelona però que per raons de costos no poden fer-ho a l'estranger. Dit d'una manera ben planera: es mes realista exposar a Fira de Barcelona que plantejar-se visitar els clients un per un per tot el món. Parlem d'una finestra oberta al món a costos raonables.

* * * * *

Certament, no penso aclaparar-los amb dades, però permetin-me que faci unes referències a la realitat actual de la nostra Fira.

Fira de Barcelona té una cartera d'uns 70 salons de periodicitat variable –anual, bianual, biennal o triennal- on hi exposen unes 30.000 empreses directes i representades i rep uns tres milions de visitants.

Quinze d'aquests salons firals que comentem figuren a la divisió d'honor. Son referents a Europa, perquè figuren entre els tres primers de la seva especialitat, i alguns tenen abast mundial.

Em refereixo a esdeveniments com Mobile World Congress, evidentment, com Alimentaria, Construmat, Piscina, Expoquímia, Hostelco, el Saló Nàutic, el Saló de l'Automòbil, el Saló Internacional de la Logística, Hispack o EIBTM el saló més important del món de turisme de negocis, per esmentar-ne només uns quants...

La presència de grans salons i esdeveniments internacionals a Fira reforça el paper de Barcelona com una de les millors plataformes d'Europa per a grans trobades sectorials, especialment en els nous sectors emergents. Això es bo per a les empreses i els emprenedors

En aquest sentit, la simbiosi entre Barcelona i la seva Fira es especialment interessant. La suma de les dues marques, la de la ciutat i la de la institució firal, contribueix al posicionament com a motor econòmic indiscutible i a la seva projecció internacional.

Barcelona té avui imatge a nivell mundial. Un estudi indica que és la millor “marca” de ciutat d'Europa per davant de Paris i Londres i és la cinquena ciutat europea preferida per fer-hi negocis, superada solament per Paris, Londres, Frankfurt i Brussel·les.

Ens enorgulleix poder dir també que Fira de Barcelona és al capdavant dels salons industrials i professionals celebrats a Espanya. Però també cal dir que avui ens movem en un nou món, més obert i competitiu. Per això, en termes generals, la nostra competència assoleix dimensió a escala d'Europa, on hem de competir especialment amb les fires alemanyes, franceses o italianes.

L'activitat de Fira de Barcelona te incidència específica sobre l'entorn geogràfic i empresarial. A grans trets puc dir que l'impacte econòmic de Fira sobre el seu entorn està valorat en més de 2.500 milions d'euros anuals.

Fira de Barcelona es la gran fira de Barcelona, de l'Àrea i la Regió Metropolitana i de tot Catalunya. Amb un gran respecte per les fires locals, comarcals, on el contacte personal, el coneixement i la presència son un estímul per a l'activitat econòmica

La realitat firal d'avui és fruit de la voluntat i l'esforç per adaptar-se a noves exigències, per afrontar els reptes imposats per la globalització tecnològica, econòmica, social i cultural i a la conjuntura. Afrontem l'exigència de treballar amb models més eficaços, responenent a les necessitats i les expectatives empresarials. Per això mantenim un estret contacte amb més de 400 associacions empresarials sectorials i juguem un paper d'interlocució amb les administracions.

* * * * *

Hem vist que la Universitat Politècnica està present al món. La internacionalització es també un dels grans reptes i compromisos de Fira de Barcelona per ajudar a les empreses catalanes i espanyoles en la seva aventura exterior, especialment important en temps de crisi econòmica, amb noves passes –meditades i segures però imparables- per fer-nos presents en els mercats globals.

Fira de Barcelona té delegacions a l'exterior amb representació a 36 països de tot el món i el nostre objectiu és seguir progressant en la internacionalització. Més del 41 % dels expositors de salons professionals són estrangers i ho són també el 20 % de visitants professionals.

Molts salons de Fira tenen una llarga trajectòria. El 2009 celebràvem els 90 anys del saló de l'automòbil i el mes vinent el Saló Nàutic Internacional arribarà a la seva cinquantesena edició. Al costat de salons consolidats pertanyents a sectors que viuen processos de canvi i d'innovació, incorporem fires i formats que responen a noves necessitats i exigències en el camp del comerç de les emissions de carboni, la moda urbana, la indústria ferroviària o les ciutats intel·ligents. Només per esmentar uns quants exemples.

De la mateixa manera, Fira de Barcelona acull, gràcies a la seva capacitat i experiència logística i organitzativa, grans congressos, especialment relacionats amb les ciències de la salut. Com un exemple dels molts que podria esmentar, diré que el 2014 s'ha de celebrar una nova edició del Congrés Europeu de Cardiologia que, com el mundial, ha tingut lloc ja diversos cops a Fira de Barcelona.

* * * * *

En les darreres setmanes la nostra institució firal ha viscut fets d'especial transcendència que té ple sentit repassar avui i aquí a la seu de la UPC

A finals del mes de juliol vam conèixer una notícia que esperàvem amb ànsia, de gran importància per a Barcelona i Catalunya i Espanya: la ciutat va ser escollida Mobile World Capital, capital mundial de la indústria de les comunicacions mòbils per al període 2012-2018. Com bé saben tots els presents, com molt se sap en aquesta universitat, és una de les grans indústries que mouen el món, amb un enorme potencial econòmic i tecnològic.

Es una decisió d'una gran transcendència perquè a més d'acollir la celebració del Mobile World Congress com fins ara, Barcelona es convertirà en centre tecnològic i cultural permanent. Això significa de possibilitat d'impulsar el nostre teixit industrial i crear noves oportunitats de negoci al voltant del mòbil. L'impacte que l'esdeveniment ja tenia sobre l'economia del país augmentarà sensiblement: la repercussió econòmica per a tot el període 2012-2018 s'ha estimat en prop de 3.500 milions d'euros.

Fira de Barcelona acull anualment el Mobile World Congress des de l'any 2006, quan el certamen es va traslladar a la capital catalana provenint de Cannes i des d'aleshores no ha parat de créixer. Aquest 2011 s'hi van donar cita 1.400 empreses i 60.000 visitants professionals altament qualificats.

Crec que tots plegats hem fet una molt bona feina. Barcelona competia amb ciutats d'una gran potència com París, Munic i Milà. Haver estat designada capital mundial de les comunicacions mòbils suposa un reconeixement al projecte presentat, ambicions i creatiu i als èxits acumulats any rera any.

La designació és també un reconeixement a aquell consens al qual m'he referit en diverses ocasions, en aquest cas al treball conjunt de l'Ajuntament de Barcelona, la Generalitat de Catalunya, el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, Fira de Barcelona i Turisme de Barcelona. Però també hem comptat amb la complicitat i implicació d'entitats i empreses rellevants. Hem treballat com s'ha de treballar per guanyar: junts, amb aspiracions àmpliament compartides.

Barcelona es convertirà, doncs, en un hub mundial de les telecomunicacions mòbils, en una ciutat de referència i *living lab* sobre el seu ús i això suposarà la possibilitat de crear una nova estructura industrial d'alt contingut tecnològic i de generar importants sinèrgies amb les empreses catalanes i espanyoles que treballen en aquest sector. En aquest camp es evident que la Universitat Politècnica, que d'innovació i coneixement en sap molt, hi pot fer interessants aportacions.

El nou concepte de Mobile World Capital suposarà la creació d'una seu permanent a Barcelona i d'un programa d'iniciatives industrials, lúdiques i culturals al llarg de l'any.

x x x x

Un altre fet que vull destacar es la celebració d'Itma durant el passat mes de setembre.

Es tracta de la fira de tecnologia tèxtil més gran del món, impulsada pel Comitè Europeu de Constructores de Maquinaria Tèxtil que es realitza cada quatre anys des de 1951 a una gran ciutat europea. Aquest saló, que no havia tingut mai lloc a Espanya, marca les tendències del sector de la maquinaria i la tecnologia i de fet incideix sobre tot l'àmbit del tèxtil. Paral·lelament hi tenen lloc activitats com la Cimera Mundial Tèxtil que enguany ha tingut com a principal orador l'exsecretari general de les Nacions Unides, Kofi Annan.

Barcelona semblava el marc idoni per a una fira d'aquestes característiques i el cert es que ha estat un èxit, amb la presència de 100.000 visitants professionals de tot el món. Pel pes de la nostra Fira i de la nostra ciutat i per la tradició: cal recordar que el tèxtil es troba a la base del creixement industrial de Catalunya, de la seva modernització i expansió urbana i fins i tot cultural. Avui, el disseny i la creativitat en el terreny de la moda continua essent un important actiu del país.

L'Ítma és el primer esdeveniment celebrat a Fira que ha ocupat la totalitat del recinte de Gran Via després de ser ampliat en dos nous pavellons. Per a que es facin una idea de les dimensions d'aquesta gran convocatòria, els diré que la superfície construïda en el recinte de Gran Via equival a 40 camps de futbol, 6 estadis com el Nou Camp o 25 illes de l'Eixample de Barcelona .

Aprofito per subratllar la importància d'aquest recinte, obra de l'arquitecte japonès Toyo Ito, un enamorat de Gaudí, exponent de l'arquitectura sostenible, plena de personalitat i sensibilitat.

El recinte de Gran Via, un dels primers equipaments firals europeus per superfície, per tecnologia i per capacitat logística, ens permet assumir els reptes i les oportunitats de tenir una Fira plenament competitiva, capaç d'atraure grans esdeveniments internacionals.

Fira de Barcelona té la sort de comptar amb dos recintes de gran personalitat, el de Gran Via, modern, eficient, i el de Montjuïc, probablement l'àmbit firal urbà més emblemàtic d'Europa. Plegats sumen més de 400.000 m².

* * * * *

En la represa de l'activitat després de l'estiu, s'ha donat a conèixer també que dins d'un any, durant la tardor de 2012, se celebrarà a casa nostra Seafood Barcelona, una versió, una rèplica, de la fira més important del món pel que fa a la comercialització de productes de pesca, l'European Seafood Exposition, que té lloc anualment a Brussel·les. El nou saló té tot el suport del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat i de l'ajuntament de Barcelona.

Aquesta molt bona notícia ens introdueix a una interessant reflexió. Per què s'escull Barcelona? Sens dubte per la combinació del seu bagatge i pes en el sector agroalimentari, per la seva experiència firal, per la dimensió que adquireixen certàmens de nivell mundial com Alimentaria, EIBTM, Mobile World Congress o la pròpia Itma que acabem de comentar i pel fet de comptar amb unes instal·lacions firals d'alt nivell. I perquè darrera, també, hi ha una ciutat amb empenta, institucions, persones i empreses que volen treballar juntes i perquè hi ha un teixit productiu disposat a aprofitar les oportunitats.

* * * * *

Des de la seva creació fins ara, Fira de Barcelona ha viscut moltes vicissituds i canvis, com les nostres empreses i el conjunt de la societat. En cada moment, però, ha intentat complir de la millor manera possible el seu paper de plataforma empresarial, d'eina d'internacionalització, de generació de riquesa, de benestar i d'ocupació per a Barcelona, Catalunya i Espanya.

Més enllà d'encarar els efectes de la crisi econòmica, i intensificar el recolzament als sectors productius Fira de Barcelona té la vocació i l'obligació de mantenir-se molt atenta als canvis en el mercat i de dissenyar nous projectes que permetin avançar-se als reptes de futur amb creativitat, rapidesa i lideratge.

La revisió del Pla Estratègic 2006 – 2015 efectuada l'any passat reforça encara més la voluntat de contribuir eficaçment al desenvolupament de les empreses i sectors industrials en la seva expansió i internacionalització, de fer créixer els salons professionals i de públic, d'innovar mitjançant el llançament i captació de nous salons i de potenciar noves línies de negoci, afavorint l'intercanvi d'idees i de coneixements, posant l'accent en la qualitat, el disseny, la innovació, les tecnologies i el servei a expositors i visitants.

Apostem, així mateix, per potenciar el paper dels grans salons finals com a “cimeres sectorials”, és a dir com a espais de coneixement on cada sector econòmic reflexiona, assenyalat tendències i propostes i busca solucions.

Eix bàsic de la nostra estratègia es la internacionalització, la qual cosa significa tant atraure grans esdeveniments internacionals com sortir fora. En tots dos casos contribuïm a que les nostres empreses entrin en contacte amb el mercat exterior.

Fira de Barcelona està donant passos significatius en aquest sentit amb la sortida a l'exterior, especialment als països emergents. Considerem que es molt positiu per a les empreses i el teixit productiu, que ha de fomentar les exportacions per superar la debilitat de la demanda interna i prendre posicions de cara al futur.

El mes d'abril de l'any vinent 2012 el nostre saló Hostelco, dedicat a l'equipament d'hoteleria, tindrà un pavelló a la fira Hotelex de Shanghai i el mes de juliol hi haurà la primera edició de Construmat a Beijing organitzada conjuntament amb el Consell Xinès per a la Promoció del Comerç Internacional. A la vegada, estem estudiant noves propostes en aquesta direcció.

* * * * *

Vaig acabant. Els diré que estic convençut que la Universitat Politècnica de Catalunya i Fira de Barcelona, com la majoria de les persones reunides avui aquí, compartim territoris comuns de la història i, probablement, apreciacions sobre el futur.

Crec sincerament que no hem de defallir en l'aposta per la competitivitat de les nostres empreses, per augmentar la productivitat, desenvolupar polítiques d'austeritat, valorar el paper de les empreses i de les persones que les integren, prestigiar el lideratge empresarial, creure en els equips, donar importància al valor i reputació de les marques i definir estratègies sòlides al voltant de projectes clars.

Ja he dit altres vegades que el cercle virtuós innovació – competitivitat – internacionalització és la prova del nou per a les nostres empreses. Que el futur de les petites i mitjanes empreses, que formen el gruix substancial del teixit empresarial, passa per la innovació i la creació de valor afegit.

Aquest és un país petit però dotat de molta energia i vitalitat, capacitat per ser competitiu, per afrontar els reptes actuals i per encarar el futur. El protagonisme de la

societat civil, la cooperació entre el sector públic i el sector privat, la voluntat de compartir objectius de benestar col·lectiu crec que li atorguen molta força, moltes possibilitats.

El compromís de Fira de Barcelona amb les empreses i sectors productius, amb el territori, amb la societat i amb el conjunt de Catalunya es ferm i irrenunciable.

* * * * *

He dit varies vegades al llarg del meu parlament que Fira és un gran projecte col·lectiu. Crec just dedicar unes paraules d'agraïment a totes les institucions públiques i privades que el fan possible; als sectors econòmics i empresarials i socials que ens fan confiança, al conjunt de la ciutadania, de la societat civil.

Penso també en totes aquelles persones que col·laboren donant suport a Fira de Barcelona, les més de dues mil –directius, empresaris, presidents d'entitats- que formen part, amb caràcter voluntari, dels comitès organitzadors dels salons, i al conjunt de l'equip professional i humà de Fira de Barcelona.

El meu reconeixement també a la Universitat Politècnica de Catalunya i a tots vostès reitero l'agraïment per l'atenció que m'han prestat.

Moltes gràcies